

Co je nového v ostravském K.A.H.A.N.u?

K.A.H.A.N. alias Klub amatérských hodnotitelů alkoholických nápojů patří ke stálícím na scéně spolků nadšenců a milovníků vín. Nedávno měli za sebou jubilejní 50. Zasedání, a tak jsme oslovili jednoho ze zakladatelů, čtenářům VO dobře známého vlnobuditele a také autora četných článků ve VO, MUDr. Martina Křístka.

K.A.H.A.N. je na tuzemské vinařské scéně znám už nějaký ten pátek. Mohl byste nějak zsumírovat historii - vznik, důvod založení, pár významných letopočtů, aktuální počet členů atd.?

K.A.H.A.N., což je akronym Klubu Amatérských Hodnotitelů Alkoholických Nápojů, vznikl v roce 2002 jako ostravská reakce na všechny ty pražské kluby Rytířů dlouhých a kulatých stolů. Řekli jsme si, že si přece nebudeme dávat nějaký např. francouzsky znějící název, když pak stejně přijedeme na jih Moravy a vinaři řeknou: „Jo, vy jste z Ostravy, vy tam máte ten Kahan.“ A my odpovíme: „Kahan, to jsme my.“ Takže v první chvíli recese, ale už za tři týdny jsme posílali žádost o registraci občanského sdružení na Ministerstvo vnitra.

Pamatuji si, že v začátcích jste úzce spolupracovali s prof. Krausem...

Ano, uplynulo doslova pár měsíců od registrace a pan profesor Vilém Kraus, který k naší radosti přijal funkci čestného prezidenta klubu, nás na jedné z prvních řádných schůzí klubu přesvědčil, abychom do světa vína pronikali nejen my sami, ale abychom v Ostravě vinařskou kulturu šířili. A tak se už v roce 2003 konal první ročník Cuvée Ostrava, dodnes jediné soutěžní přehlídky vín na severu Moravy. Význačným letopočtem byl rok 2010, kdy jsme přijali výzvu prof. Fedora Malíka uspořádat v Ostravě 19. ročník mezinárodního vinařského konkurzu Vinoforum. Byl to ovšem také rok, kdy se poprvé ukázalo, že ne všichni členové jsou vždy ochotni přiložit ruku k dílu. Dnes zajišťuje chod

klubu po organizační i finanční stránce pětice „více-prezidentů“, zatímco tzv. „členů-sympatizantů“ máme několik stovek.

Jak bys shrnul vaše poslední období - např. letošní rok -po stránce vašich setkávání, výjezdních zasedání a ochutnávek vín, které pořádáte?

Řekl bych, že po turbulentním období, kdy jsme mj. přesunuli výstavu vín Cuvée Ostrava na Zámek Zábřeh, nastalo období stabilizace. Všechno teď plyne daleko klidněji a v pohodě. Až se bojím, kde se to zadrhne. Byl to rok, kdy jsme tak trochu slavili. K jubilejní 50. řádné schůzi jsme si nadělili hodnocení Ryzlinků rýnských. Odrůdou Chardonnay jsme završili druhé kolo odrůdových degustací a první potřetí hodnocenou modrou odrůdou byl Cabernet Sauvignon. Jako patriotka mne mrzí, že ani jeden ze tří letošních šampionů nepocházel z České republiky, to se předtím, když nepočítám Slovensko, nestalo za celých deset let dohromady! Ale můžeme si za to sami, najít suchý místní Ryzlink rýnský či Chardonnay je mnohem těžší než ještě před několika lety. Bohužel mnoho mých kolegů-kardiologů prohlašuje, že už nejedí nakupovat vína na Moravu, kde je „všechno polosladké a sladké“, ale raději o pár desítek kilometrů jižněji. Navíc jsme se v K.A.H.A.N.u rozhodli, že budeme posuzovat jen vína suchá či nejméně polosuchá.

Ano, je to u nás obecný problém, se zbytkovými cukry se roztrhl pytel... Ale zpět k vaší činnosti.

Proběhly dvě mimořádné schůze. Na první z nich jsme degustovali vína ze švédského Skåne, z Ruska, Abcházie, Ázerbájdžánu, polské Zelené Hory, ale i maďarského So-

Výjezdní zasedání za mladými moravskými víny

mló. Na druhé jsme se zaměřili na sekty od Belgie a Nizozemska po Champagne, jako kuriozity jsme zařadili finské rybízové bílé oceněné ve své domovině zlatou medailí a např. exotický Sauvignon z Keni. Výjezdní zasedání klubu nás nejprve v lednu zavedlo za mladými víny Moravy, tentokrát zejména na Znojensko, v červnu jsme se pak snažili zmapovat vinice na jihu Švédska a dánském ostrově Bornholm s krátkou zastávkou na západě Polska.

Sleduji, že se zdaleka nenudíte, činnost máte opravdu pestrou. Ta věc okolo problému s víny se zbytkovým cukrem – to je bohužel tvrdá realita. Zaplaťpánbůh za ty, kdo se nenechají zviklat a drží lajnu a i nadále, přes např. krátkodobé obtíže s některými klienty, stále znovu a dál produkují hlavně suchá vína. Jak vaši členové vnímají boj SZPI se švindlíři v oboru, myslíte si, že je dostatečně účinný a efektivní?

Podvádí se od nepaměti a nejen u nás. Je to věčný boj, ale pokud se podvod prokáže, měly by být tresty exemplární. Viník by neměl vyvážnout se symbolickou pokutou, která mu umožní dále vylepovat billboardy, jak jsou jeho vína nejlepší. Vrhá to nedůvěru na celý obor a jistě ne každý konzument vnímá např. klamné označení země původu tak, že naše vína jsou vlastně lepší než maďarská.

Profesně jste kardiolog. Spotřeba vína meziročně roste, nyní se pohybuje kolem dvaceti litrů na osobu a rok. Vnímáte to nějak na svých pacientech?

Možná nejsem tou pravou referenční osobou, neboť pacienti o mých vínobudi-

Řádná schůze klubu čili odrůdová degustace

telských aktivitách většinou dávno vědí, takže se v ambulanci téměř denně setkávám s otázkami týkajícími se vztahu konzumace vína a kardiovaskulárních chorob. Přesto mám dojem, že před lety dominující dotaz: „Mohu si dát dvě deci vína?“, pomalu nahrazuje konstatování: „Ty dvě deci vína si k večeri dám.“

Jsou ty dvě deci bez výhrady nebo se to doporučené denní množství liší podle věku, případně pohlaví?

Z důvodu rozdílných tělesných objemů, podílů tuků a aktivit určitých jaterních enzymů činí doporučená denní dávka 2–3 dl u žen a 3–4 dl u mužů. Pro heterosexuální pár je tedy „sedmička“ ideální mírou. Existují ale i genetické rozdíly v toleranci alkoholu, viz třeba Indiáni nebo Japonci. Co se věku týče, již Hippokratés hlásal, že chlapi do 15 let nesmějí vypít ani kapku vína. Tabu je samozřejmě alkohol v těhotenství. Pozitivní zprávu jistě je, že s přiměřenou konzumací vína bychom neměli skončit nikdy. Např. dvacet let trvající observační studie stravovacích zvyklostí kalifornských důchodců ukázala, že nejvyšší pravděpodobnost, že

se sedmdesátník dožije devadesátky, nastane, dopřeje-li si denně sklenku vína či šálek kávy. Multivitaminy, směsi minerálů a kupodivu ani čaj neměly na délku dožití žádný vliv. Vždy je však třeba mít na mysli, což tvrdil už Paracelsus, že každý lék je jed, záleží jen na množství.

To jsou velmi cenné zdravotně informace! Ale zpět ke K.A.H.A.N.u – jaké jsou vaše plány pro nadcházející rok?

Tradiční zimní víkendové putování za mladými moravskými víny a brzy poté hodnocení Tramínu. To již budou v plném proudu přípravy naší vrcholné vínobuditecké akce Cuvée Ostrava. V létě zvažujeme výjezd do Gruzie, případně do Rumunska. Uvidíme, jak to dopadne, cestu na východ jsou přece jen hůře předvídatelné nežli na sever. Celý rok bude pokračovat seriál řádných schůzí čili odrůdových degustací, v hledáčku máme Svatovavřinecké či Zweigeltrebe, Sauvignon a Müller Thurgau. No a co přinesou mimořádné schůze alias večery kuriozit, není jisté nikdy.

Děkuji za rozhovor. ■

Výstava vín Cuvée Ostrava na Zámku Zábřeh

